

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.89/2022/7. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2022. december 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 és társa ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2022. július 12. napján kihirdetett 17.B.37/2021/28. számú ítéletét *megváltoztatja*.

Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak a terhükre megállapított testi sértés büntettét társtettesként követték el.

Egyebekben helybenhagyja azzal, hogy a Fővárosi Törvényszék 2019. június 6. napján jogerőre emelkedett ítéletének száma 8.B.800/2018/63., Terhelt1 I.r. vádlott lakóhelye: Cím2, Terhelt2 sz. lánykori neve1 II.r. vádlott neve helyesen Terhelt2, lakóhelye: lakcím nélküli, tartózkodási helye: cím16, személyazonosító igazolványának száma: szám1.

A másodfokú eljárásban 21.920,- (huszonegyezer-kilencszázhusz) forint bűnügyi költség merült fel, amelyet Terhelt2 II.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2022. július 12. napján kihirdetett 17.B.37/2021/28. számú ítéletében Terhelt1 I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés büntetében (Btk. 164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat). Ezért 2 évi börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Fővárosi Törvényszék – a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 3.Bf.78/2019/6. számú határozata folytán – 2019. június 6-án jogerőre emelkedett ítéletével kiszabott 1 év 1 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés végrehajtását.

[2] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédként elkövetett testi sértés büntetében (Btk. 164.§ (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat). Ezért 1 évi börtön fokozatú, végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetésre ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztés utólagos elrendelése esetén a büntetés kétharmad részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[3] A törvényszék ítélete ellen a vádlottak és a II.r. vádlott védője által felmentésért, az I.r. vádlott védője által elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentettek be jogorvoslati kérelmet.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.221/2022/1-I. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem találta alaposnak.

[5] Megállapította, hogy a felülbírálat teljes körű. A törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértést nem vett. Relatív hatályú eljárási szabálysértést eredményezett, hogy a törvényszék szakszerűtlen indokolással mellőzte a bizonyítékok köréből tanú tanú nyomozati vallomását.

[6] A törvényszék azt rögzítette, hogy a tanú a tárgyaláson a mentességi jogával élve megtagadta a vallomástételt, és a bíróság a nyomozati vallomását azért nem olvasta fel, mert a tanú az akkori kihallgatásán eltitkolta, hogy a sértett élettársa (ítélet [27] bekezdése). Ez utóbbi megállapítás iratellenes, hiszen ez a tény elhangzott a rögzített vallomásban, másrészt a tanú mentességét nem a sértetthez, hanem mindkét vádlotthoz fűződő viszonya alapozta meg (Be. 171.§). A tanúzási figyelmeztetés és az arra adott válasz a kihallgatási jegyzőkönyvben szerepel, tehát e tanúvallomás a Be. 177.§ (4) bekezdésére figyelemmel bizonyítási eszközként felhasználható. A tanúvallomás tartalma alapján viszont e bizonyíték a vád tárgyává tett cselekmény alátámasztása szempontjából a többi bizonyíték mellett nem releváns.

[7] Az ügyész rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helytálló mérlegelése nyomán megalapozott tényállást állapított meg. Az indokolási kötelezettségének a teljesítése körében számot adott ezen tevékenységéről, amelynek során a vádlottak tagadását, illetve azon védekezését, hogy jogos védelmi helyzetben cselekedtek volna, elvetette. Mérlegelő tevékenysége logikus, ami a sértett és további a tanúk vallomásain, az igazságügyi orvosszakértői vélemény megállapításain, az eljárás egyéb, azokkal egybecsengő bizonyítékain nyugszik.

[8] Az irányadó tényállásból helytállóan következtetett a bíróság a terheltek bűnösségére, azonban az ügyész álláspontja szerint a vádlottak a bűncselekményt társtettesekként valósították meg.

[9] Az ítéleti tényállás szerint Terhelt2 II.r. vádlott az I.r. vádlott által kifejtett bántalmazás közben nem akadályozta az I.r. terhelt cselekményét, hanem azt mondta, hogy nem érdekli, ha belehal a bántalmazásba a sértett, megérdemli a verést, és a sértett haját maga is meghúzta, körmével az arcát megkarmolta ([10] bekezdés).

[10] A jogi indokolás ([38-39] bekezdések) szerint az I.r. vádlott indulati cselekményét a II.r. vádlott nemcsak jelenlétével és szavaival támogatta és erősítette, hanem fizikailag is segítséget nyújtott hozzá. A bíróság megállapította, hogy a bántalmazás során mindkét vádlott tisztában volt azzal, hogy az I.r. vádlott ököllel, illetőleg lábbal való bántalmazása - a földre került sértett esetében - súlyosabb sérülések okozására alkalmas, akár életveszélyes sérülést is elszenvedhet, melynek bekövetkezési lehetősége kapcsán a vádlottak teljes közömbösséget tanúsítottak, abba belenyugodtak. Mivel Terhelt2 II.r. vádlott tettelesen is részt vett a bántalmazásban, az elkövetési magatartást részben kifejtette a fiával szándék- és akarategységben, a cselekményük társtettesként elkövetettnek minősül.

[11] Az ügyész rámutatott, hogy a vádlottakkal szemben alkalmazott szankció lényegében az előkészítő ülésen tett beismerésük esetére tett mértékes indítvánnyal egyező, így rendkívül méltányos. Az I.r. vádlott vezető szerepére, a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatti, lényegében motiválatlan bűnelkövetésre figyelemmel a személyében rejlő társadalomra veszélyessége okán, II.r. vádlott esetében pedig a bűncselekmény tárgyi súlyára és a társas elkövetésre figyelemmel nem indokolt a büntetés enyhítése.

[12] Az I.r. vádlott korábbi, felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó ítélet végrehajtásának elrendeléséről szóló ítéleti rendelkezésből nyilvánvaló elírás folytán kimaradt a Fővárosi Törvényszék elsőfokú ítéletének száma, e körben a rendelkezés pontosítandó.

[13] Összefoglalva indítványozta az ügyész, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletet a Be. 606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg akként,

hogy a rendelkező rész fenti korrekciója mellett állapítsa meg azt, hogy a vádlottak a bűncselekményt társtettesekként valósították meg. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[14] Terhelt1 I.r. vádlott meghatalmazott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában fenntartotta a fellebbezését az ítélet bűnösséget megállapító és kimondó része ellen, jogos védelem címén felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésért, illetve a végrehajtás felfüggesztésért.

[15] Álláspontja szerint az ítélet részben megalapozatlan, mivel a megállapított tényállás ellentétes az ügyiratok tartalmával, valamint az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényekre helytelenül következtetett. Ezen kívül bizonyos vonatkozásban a tényállás részben felderítetlen, ezzel összefüggésben az elsőfokon eljáró bíróság indokolási kötelezettségének is csak részben tett eleget. Ezek a megalapozatlansági hibák azonban az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján kiküszöbölhetőek, mely esetben a vádlott felmentésének van helye.

[16] Vitatta a védő sértett1 sértett szavahihetőségét, aki sem az az első, sem a második kihallgatásán nem említette, hogy őt a Terhelt1 vádlott megrúgta volna. Ez egészen augusztus 10. napjáig nem jelenik meg a sértetti előadásban. Arra semmilyen magyarázat nem született, hogy miért fél évvel később került elő a sértetti előadásban a rugdosás, mint a súlyos sérülést okozó momentum. A sértett egyébként súlyosan ittas állapotban volt az eseménykor, amely nyilván befolyásolja az emlékező képességét.

[17] tanú5 – a sértett lánya - vallomásában említést tett a késről, melyet ő vitt be a szobába védelmi céllal. Előadta, hogy a sértett agresszív ittas és volt arra példa, hogy nekiesett Terhelt2nak. Mivel a sértett rátámadt Terhelt1 édesanyjára, és a kés meghatározott célból került a szobába, a jogos védelmi helyzet fennállta nem kizárható.

[18] A tárgyaláson meghallgatott igazságügyi szakértő véleményét kiegészítve az ítélet indokolásával ellentétben nem zárta ki, hogy a súlyos sérülés ütődéstől, eséstől való keletkezését, különös tekintettel arra, hogy erősen ittas ember híján van azoknak a reflexeknek, melyek az ütődéses tompítását elősegíték.

[19] A védő szerint a rendőr helyszíni meghallgatást követő jelentésbe foglalt előadása a feleknek bizonyítékként nem értékelhető, a súlyos sérülés okozására alkalmas magatartás a helyszínen közvetlen észlelés útján pedig nem volt megállapítható, így az ő vallomásuk tényállási relevanciával nem bír.

[20] Nem nyert tehát kétséget kizáró bizonyítást az, hogy a sértett életveszélyes sérüléseit a Terhelt1 által indított rúgások okozták, az történhetett a dulakodás közbeni tompítás-védekezés nélküli berendezési tárgyra esés következtében is, ezért így az ellene emelt vád alól felmentésének van helye.

[21] A cselekmény jogi minősítése Terhelt1 I.r. vádlottal szemben lehet a testi sértésnek a Btk. 164.§ (9) bekezdésének c/ pontja szerinti minősítése, mivel a minősítő eredményre; az életveszélyre nem terjedt ki a gondatlansága sem.

[22] Terhelt2 II.r. vádlott kirendelt védője a fellebbezés írásbeli indokolásában jogos védelem címén, a Btk. 22.§ (1) bekezdés alapján, bűncselekmény hiánya okán kérte védelem felmentését.

[23] Álláspontja szerint a bizonyítékok alapján az állapítható meg, miszerint a sértett 2020. január hó 17. napján részeg volt, saját elmondása szerint kb. 10 felest fogyasztott, minősíthetetlenül viselkedett a II.r. vádlott házában, kés volt a kezében, megfenyegette. Védelem önvédelemből lökte meg a sértettet, mivel az a fiára, Terhelt1 I.r. vádlottra támadt.

[24] Ez megalapozza a jogos védelmet, ami büntethetőséget kizáró ok, tehát védelem bűnösségét megállapítani nem lehet.

[25] A másodfokú bíróság *nyilvános ülésén* Terhelt1 *I.r. vádlott védője perbeszédében* a felmentésre irányuló indítványát fenntartotta és indokait röviden megismételte.

[26] Két fő momentumot emelt ki a bizonyítékok közül; a sértetti vallomást és a szakértő véleményét. Ezek alapján nem lehetett bizonyítani, hogy súlyos sérülés okozására irányult volna a védenca szándéka.

[27] A sértetti közrehatásra hívta fel a figyelmet, vagyis a sértett ittasságára, mert az ő és Terhelt2 közötti vita vezetett oda, hogy Terhelt1 megjelent édesanyját megvédeni. A konfliktusos helyzetet akarta megoldani, ezért rendőri segítséget kért, ami nem vezetett eredményre. Ezt követően eskalálódott a helyzet. Ez olyan nyomatékos körülmény, amit nem vett kellő súllyal figyelembe az elsőfokú bíróság.

[28] Terhelt2 *II.r. vádlott védője* a fellebbezése indokolását változatlan formában fenntartotta. Csatlakozott az *I.r. vádlott védője* által elmondottakhoz. Kérte, hogy a védencét a másodfokú bíróság mentse fel.

[29] Az ügyész az átiratban foglaltakkal egyezően az indítványait fenntartotta. Rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság logikus érveléssel mérlegelte a személyi bizonyítékokat, melyet alappal támadni nem lehet oly módon, ahogyan ezt a védelme teszi a fellebbezésében.

[30] A rugdosás megtörténtét a bíróság több bizonyíték alapján tudta megállapítani, illetve a szakértői véleményt is megfelelően elemezve jutott arra, hogy a sértett sérüléseit a bántalmazás okozta. A szakértő az elesést, mint indirekt erőbehatást nem tudta valószínűsíteni. Az ököllel és/vagy rúgással való direkt erőbehatás okozta a sérüléseket.

[31] A kiszabott büntetés méltányos, annak enyhítését nem tartotta az ügyész indokoltnak. Indítványozta, hogy a minősítés megváltoztatása mellett, az ítéletét hagyja helyben az ítéltábla.

[32] sértett1 *sértett* a felszólalásába szerette volna visszavonni a feljelentését, melyre – közvédas bűncselekménnyről lévén szó – nincsen eljárásjogi lehetőség.

[33] Terhelt1 *I.r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában* a személyi körülményei tekintetében előadta, hogy élettársa van, albérletben élnek, egy kft.-nek az ügyvezetője, tulajdonosa, ami egy építőipai vállalkozás. A régi családi házukat elárverezték, mindenki ki lett lakoltatva, édesanyja egy pincében él, a testvére és a sértett is baráti szívettségből lakhatnak egy másik helyen. Mindenki rászorul az ő segítségére a családban.

[34] Sérelmezte, hogy a korábbi ügyében, amelyben a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés végrehajtását elrendelte a bíróság, sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. Amiért megkapta a felfüggesztett büntetést, az 2009-es cselekmény, de az eljárás a hatályon kívül helyezés miatt több mint 10 évig tartott. Az a legsúlyosabb joghátrány, hogy a felfüggesztett büntetés hatálya alatti elkövetésért nem kaphat, csak letöltendő szabadságvesztést. Ha megnézi a bíróság a terhére rótt cselekményeket, láthatja, hogy nem egy tipikus bűnöző, aki veszélyt jelent a társadalomra. Kérte, hogy a másodfokú bíróság vegye figyelembe ezeket, a - részben rajta kívül álló – körülményeket.

[35] A sógornője, a sértett saját akaratából jött el a tárgyalásra és azt szerette volna elmondani, hogy hibásnak érzi magát abban, amiért megtörtént ez az eset és nem kívánja, hogy őket megbüntessék.

[36] Terhelt2 *II.r. vádlott* előadta, hogy megszűnt a Cím1 alatti lakcíme. Jelenleg egy pincében él Település1-en, szívettségből, ahol se víz, se villany. Nagy bajba kerülne az egész család, ha Terhelt1 végrehajtandó szabadságvesztés büntetést kapna, mivel ő az egyetlen

kereső, aki tud segíteni. A nyugdíja csupán 78.000 Ft, amiből albérletet nem tud kifizetni, ha az I.r. vádlott nem támogatja, akkor az utcára kerül.

[37] A minősítés megváltoztatását célzó ügyészi indítvány helytálló, míg a védelmi fellebbezések az alábbiak szerint nem alaposak.

[38] A Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése szerint a másodfokú bíróság, amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a fellebbezéssel érintett ítéletet teljeskörűen, az azt megelőző eljárással együtt bírálja felül. A felülbírálat során vizsgálja az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását, tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[39] A törvényszék ítéletével szemben a Be. 583.§ (1) – (2) bekezdése alapján az I-II.r. vádlottak és védőik felmentésért jelentettek be fellebbezést. Támadták a tényállást, a bűnösség megállapítást és a büntetés kiszabást is.

[40] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590.§ (1) bekezdésében meghatározott módon, azaz teljeskörűen végezte el.

[41] A felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó valamennyi rendelkezését.

[42] Azt állapította meg, hogy a törvényszék a Büntetőeljárási Törvény rendelkezéseinek megfelelően folytatta le az eljárást, és nem vétett olyan eljárásjogi szabálysértést, mulasztást, amely az érdemi felülbírálat akadályát jelentette volna.

[43] A Fejér Megyei Főügyészség B.217/2020/19. számú vádirata 2021. november 25. napján érkezett a Székesfehérvári Törvényszékre. Az elsőfokú bíróság 2022. február 10. napján megtartott előkészítő ülésen Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlott nem ismerték el a bűnösségüket és nem mondtak le a tárgyalóshoz való jogukról. A törvényszék rögtön áttért a tárgyalásra, melyen megkísérelte kihallgatni a vádlottakat, akik vallomást nem tettek, ahogyan nyomozati szakban sem. Az elsőfokú bíróság kihallgatta sértett1 sértettet, majd tárgyalás anyagává tette a 112-es segélyhívóra, Terhelt1 I.r. vádlott által kezdeményezett telefonhívás hangfelvételét és ismertette a sértett sérüléseiről készített igazságügyi orvos-szakértői véleményt.

[44] A 2022. március 17. napján tartott tárgyaláson a törvényszék kihallgatta tanúként kk. tanú5-t, a sértett lányát, kk. tanú2-t, a sértett lányának barátnőjét, majd megsejmelte az I.r. vádlott által magával hozott és bemutatott, gázpisztolyhoz való tölténytárat, melyet – állítása szerint – abból a fegyverből vett ki, amely a vádbeli napon sértett1 sértett kezében volt.

[45] Kihallgatta tanúként az elsőfokú bíróság a helyszínen intézkedő rendőröket; tanú9-t és tanú7-et, akik a nyomozás során tett tanúvallomásukat fenntartották.

[46] A 2022. április 26. napi tárgyaláson a törvényszék meghallgatta szakértő1 igazságügyi orvos-szakértőt, akit a sérülések keletkezési mechanizmusára nyilatkoztatott.

[47] A 2022. június 9. napján megtartott tárgyaláson a vádlottak röviden nyilatkoztak a cselekvőségükre, miszerint Terhelt1 egy pofont adott a sértettnek, aki anyját a kezében lévő késsel fenyegette, Terhelt2 pedig meglökte sértett1t, mert rátámadt a fiára [26-os jkv. 1-2. oldal].

[48] A 2022. július 12. napján megtartott tárgyaláson a törvényszék megkísérelte kihallgatni tanú6ot tanúként, aki az I.r. vádlott testvére, a II.r. vádlottnak pedig a fia, így élt a

vallomásmegtagadási jogával. Ezt követően törvényszék a bizonyítási eljárást befejezte és ügydöntő határozatot hozott.

[49] A fent írtak szerint az elsőfokú bíróság összegyűjtötte és tárgyalás anyagává tette azon bizonyítékokat, amelyek az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükségesek voltak.

[50] A törvényszék az általa kihallgatott vádlottak és tanúk vallomásait, továbbá a senki által nem vitatott igazságügyi orvos-szakértői véleményt, a helyszíni szemle anyagát és egyéb releváns okiratok adatait igen részletesen értékelte, egymással összevetette.

[51] Meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért vetette el a vádlottak azon ellentmondásos védekezését, miszerint ők csupán védekeztek a sértett jogtalan támadása ellen, aki - az I.r. vádlott szerint - Terhelt2t késsel vagy/és gázpisztollyal fenyegette, a II.r. vádlott vallomása alapján viszont a fiát érte támadás a sértett részéről.

[52] sértett1 sértett vallomása a lényegi elemek tekintetében következetes volt, melyet megerősített kk. tanú1 tanúvallomása, továbbá az ún. küldés leírás és a rendőri jelentés, abban a tekintetben is, hogy Terhelt1 I.r. vádlott több alkalommal megrúgta.

[53] Az I.r. vádlott védőjének érvelésével szemben törvényes bizonyíték a helyszíni intézkedést foganatosító rendőrök jelentése, illetőleg tanúvallomása, mivel azok nem a vádlottak a Be. 183.§ (1) bekezdésben írtaknak megfelelően beszerzett vallomásait voltak hivatottak „helyettesíteni”, sőt egyáltalán nem a terheltek vonatkozásában voltak relevánsak. A rendőrök a helyszínen kikérdezték sértett1t, aki már akkor említést tett a bántalmazás módja körében arról, hogy Terhelt1 őt két esetben bordán rúgta. Ezt rögzítették a rendőrök a jelentésükben, mely így módon alkalmas volt a sértett szavahihetőségének alátámasztására.

[54] A sértett – állítólagos - támadó magatartásáról a vádlottakon kívül senki nem számolt be. Kk. tanú1 vallomásában említést tett egy késről, ami a szemle alkalmával is szobában, a dohányzó asztalon volt. Gázpisztolyt senki nem látott, arról kizárólag az I.r. vádlott beszélt.

[55] A tanú nyilatkozata azért lényeges, mert megvilágította az egész eseménysor előzményét. A konfliktust Terhelt2 II.r. vádlott kezdeményezte, aki kifogásolta a sértett ittas állapotát, illetve, hogy az esti órákban a két kiskorú lányt a lakásba hozta. A II.r. vádlott hívta oda Terhelt1 I.r. vádlottat, aki azonnal erőszakosan lépett fel, amitől való félelmükben a sértett és a lányok bezárkóztak a szobába. Az I.r. vádlott azért hívta ki a rendőrséget, hogy a törvényes képviselőjük engedélye nélkül ott tartózkodó gyerekekre ráijesszen és a lakásból őket eltávolítsa. Amikor azok félelmükben elmentek, a védtelenül maradt ittas sértettet a tényállásban leírt módon brutálisan bántalmazta, melyben a II.r. vádlott is részt vett verbálisan és tettelesen.

[56] Az igazságügyi orvos-szakértő a fejtetőt és az ajkat ért sérülések tekintetében egyértelműen leszögezte, hogy azok keletkezhetnek a sértett által elmondott módon, ökölcsapástól, vagyis egyrendbeli közepes erejű tompa jellegű erőbehatástól. A bal borda VII-IX. borda törése, valamint a bal mellúri vér- és levegő gyűlem létrejöhetett legalább egyrendbeli, de nem kizárhatóan két- vagy háromrendbeli nagy erejű tompa jellegű erőbehatástól. A sérülések kialakulhattak a sértett által elmondott módon, azaz ökölrel történt, összeségében legalább háromszori – nem kizárhatóan négy- vagy ötször történő – megütés következtében. [17.B.37/2021/9. számú szakvélemény 13-14. oldal]. Az ökölcsapásokat tehát a szakértő magabiztosan véleményezte, ami akkor is szándékos bántalmazásra utal, ha a rúgások megtörténtét a védelem megkérdőjelezi.

[57] szakértő1 igazságügyi orvos-szakértő az okozó mechanizmus tekintetében a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a rúgások is okozhatták a mellkasi sérüléseket, amelyeknek 6-8 hét volt a végleges gyógytartama. Az eleséstől való keletkezést a szegycsont alsó peremének vonalában, viszonylag lokalizált, egymáshoz elhelyezkedő 7-8-9

bordasérülések esetében azért nem valószínűsítette, mert a – szoba bejáratánál, kívülről elhelyezkedő – lépcsőnek történő nekiesés több és nagyobb sérülést feltételezne. A sérülések 8-12 cm átmérőn belül helyezkednek el, tehát direkt erőbehatás a legvalószínűbb okozó tényező [21. jkv., 3-4. oldal és 4. sorszámú fotó].

[58] tanú tanú többszöri eredménytelen idézést követően jelent meg az elsőfokú bíróság előtt és a vádlottakhoz fűződő közvetlen hozzátartozói viszonyra figyelemmel alappal tagadta meg a vallomástételt. A törvényszék felolvashatta volna a nyomozás során tett tanúvallomását, mivel a tanúzási figyelmeztetés és az arra adott válasz a kihallgatási jegyzőkönyvben szerepel, tehát e tanúvallomás a Be. 177.§ (4) bekezdésére figyelemmel bizonyítási eszközként felhasználható.

[59] Téves tehát a [27] bekezdésben írt indokolás arra nézve, hogy miért nem vehető figyelembe a tanú nyomozati vallomása. Helytálló azonban az ügyész azon megállapítása, hogy a nyilatkozata nem hiányzott a bizonyítási anyagból, mivel a vádbeli esetről nem volt jelen, sőt hosszabb időn keresztül nem tartózkodott otthon, mivel szabálysértési elzárást töltött.

[60] Az elsőfokú bíróság tehát a személyi, okirati és szakértői bizonyítékokat részletesen bemutatta és elemezte az ítélete 3-9. oldalán. Megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak nem voltak jogos védelmi helyzetben. Sőt a II.r. vádlott felbujtására az I.r. vádlott teljesen motiválatlanul támadta meg és bántalmazta ökölrel, illetve rúgással az ittas állapotú, földön fekvő sértettet. Terhelt2 II.r. vádlott ezt nemcsak végig nézte, hanem sértett1 haját húzta, arcát megkarmolta és szóban is kifejezte, hogy megérdemli a sértett a verést.

[61] Tekintettel arra, hogy a Székesfehérvári Törvényszék a bizonyítási eljárást törvényesen folytatta le, a bizonyítékokat megfelelően mérlegelte, a másodfokú eljárásban nincs perjogi lehetőség arra, hogy az azonos szempont szerint értékelt bizonyítékokat a táblabíróság felül mérlegelje.

[62] Ily módon a vádlottak felmentésére irányuló védelmi fellebbezése sem foghatott helyt.

[63] Az elsőfokú bíróság a fentiek szerint megalapozott tényállást állapított meg, amelyet az iratok tartalma és a nyilvános ülésen tett terhelti nyilatkozatok alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a/ pont szerint csak az alábbiakkal indokolt kiegészíteni:

[64] A 2. oldal [4] bekezdése akként pontos, hogy a Fővárosi Törvényszék a 2019. február 6-án kelt – és a Fővárosi Ítéltábla 2019. június 6. napján kelt 3.Bf.78/2019/6. számú végzésével helybenhagyott – 8.B.800/2018/63. számú ítéletében a 3 év próbaidőre kiszabott 1 év 1 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetés kiszabása mellett Terhelt1 I.r. vádlottat előzetes mentesítésben is részesítette. Az elbírált bűncselekmény elkövetési ideje 2009. március 30. napja volt.

[65] Terhelt1 I.r. vádlott albérletben lakik, élettársi kapcsolatban él, egy építőipari kft. tulajdonosa, aminek ügyvezetője.

[66] Az [5] bekezdés azzal egészül ki, hogy Terhelt2 II.r. vádlott tulajdonában volt lakóingatlant elárverezték, jelenleg szívdességi lakáshasználó egy komfort nélküli lakrészen.

[67] A [10] bekezdés kiegészítendő az ítéletszerkesztési hiba folytán a jogi indokolás [19] bekezdésében feltüntetett adatokkal, miszerint 39 éves sértett ittas állapotban volt, egyébként 165 cm magas és 71 kg súlyú.

[68] Fenti kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozott, és a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[69] A törvényszék okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, helyes a cselekmény különös részi minősítése és az ide vonatkozó jogi indokolás szakszerű.

[70] A jelen ügyben megállapított életveszélyt okozó testi sértés büntette esetén az elkövető tudata átfogja a sértett életveszélyes sérülés bekövetkezésének lehetőségét, és ezt kívánja, vagy ebbe belenyugszik.

[71] A testi sértésre irányuló szándék megállapításánál az elkövetéskori tudattartalomra a 3/2013. Büntető Jogegységi határozatban felsorolt tárgyi (objektív) és az alanyi (szubjektív) tényezőkből lehet következtetni.

[72] Az *alanyi tényezők* körében a vádlottak szándékára lehet következtetni abból, hogy eleve rossz viszony állt fenn Terhelt2 II.r. vádlott és sértett1 között. A sértett ittas állapota és a két gyermek hazahozatala miatt összevesztek, melybe Terhelt1 a II.r. vádlott hívására megjelenve eleve erőszakosan fellépve kapcsolódott be. A II.r. vádlott a bántalmazás közben kijelentette, hogy megérdemli a sértett a verést és azt sem bánja, ha beledöglük.

[73] A *tárgyi tényezők* körében értékelendő, hogy a vádlottak ketten bántalmazták az ittas állapotban lévő sértettet, az I.r. vádlott közepes, illetve nagy erejű ökölcsapásokkal, illetve rúgásokkal okozta a közvetett életveszélyt előidéző sérüléseket.

[74] Helyes tehát az elsőfokú bíróság azon megállapítása, miszerint a vádlottak egyenes szándéka terjedt ki a bántalmazásra, az eredményre pedig legalább az eshetőleges szándéka.

[75] Osztotta a másodfokú bíróság az ügyészség azon jogi álláspontját, miszerint a törvényszék tévedett, amikor Terhelt2 II.r. vádlott cselekvőségét csupán fizikai segítségnyújtásként értékelte. A fizikai bűnsegéd csak a tettesi alapcselekmény külső feltételeinek megteremtésében működik közre. A II.r. vádlott a cselekményével azonban a testi sértés tényállásszerű magatartását fejtette ki.

[76] Az I.r. és a II.r. vádlott egymás tevékenységéről tudva, akarategységben bántalmazták a sértettet. A II.r. vádlott észlelte az I.r. vádlott magatartását, és a saját magatartását kifejezetten ahhoz igazította. Közös bántalmazás esetén, amikor is valamennyi elkövető tisztában van társai cselekvőségével, és saját tevékenységét annak ismeretében, ahhoz képest alakítja, fejt ki, közömbös, hogy a súlyosabb minősítést megalapozó sérülést éppen melyik elkövető fizikai erő kifejtése idézte elő, az okozott eredményért az elkövetők társtettesként felelnek [BH 2017.9.284.]. E döntés indokolása szerint, aki bizonytalan abban, hogy a közös bántalmazás másik résztvevője esetleg az ő szándékán túlmenő sérülést okozhat, akkor választhatja azt, hogy a további bántalmazással felhagy és eltávozik, ha viszont ott marad, akkor legalábbis eshetőlegesen tudatában van annak, hogy másokkal közös sérelem okozásában vesz részt [BH2017. 357.].

[77] Ebből következik, hogy Terhelt1 I.r. és Terhelt2 II.r. vádlottak a terhükre rótt bűncselekményt a Btk. 13.§ (3) bekezdése értelmében társtettesként valószínűzték meg.

[78] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság számba vette, de az korrekciót igényel. Az I.r. vádlott terhére szól a motiválatlan, durva elkövetési mód, továbbá, hogy egy gyengébb fizikumú nőt bántalmazott.

[79] Terhelt2 II.r. vádlott javára kell értékelni idős korát, de mellőzendő a bűnsegédként való megjelölés, továbbá terhére szól a kezdeményező, uszító magatartása is. Enyhítő körülmény viszont, hogy cselekvősége viszonylag csekély és az általa okozott sérülés 8 napon belül gyógyuló volt.

[80] Mindkét vádlott javára írandó, hogy a sértett nem kérte a megbüntetésüket.

[81] A büntetési tétel 2-8 év, melynek középértéke 5 év. A vádlottakkal szemben az elsőfokú bíróság méltányosan eljárva azt a büntetést alkalmazta, amit az előkészítő ülésen történő beismerés esetére indítványozott az ügyész.

[82] Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában a törvényi minimumot szabta ki, Terhelt2 II.r. vádlott tekintetében kimerítette a Btk. 82.§ (1) bekezdés, (2) bekezdésének c/ pontjában írott enyhítő rendelkezéseket és idős korára figyelemmel a szabadságvesztés büntetés végrehajtását a legrövidebb tartamú próbaidőre függesztette fel.

[83] A társadalom védelme szempontjából további enyhítésre nincsen törvényes lehetőség.

[84] Terhelt1 I.r. terhelt vonatkozásában kizárólag végrehajtandó szabadságvesztést lehetett alkalmazni a Btk. 86.§ (1) bekezdés c/ pontja értelmében, mivel az újabb szándékos bűncselekményt a korábbi ügyben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaideje alatt követte el.

[85] A törvényi minimum alatti mértékű szabadságvesztés alkalmazásának alapját az képezhette volna, ha a cselekmény kísérleti szakban marad és az I.r. vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomást tett volna.

[86] A családtag sérelmére súlyos, testi épség elleni bűncselekményt elkövető, büntetett előéletű I.r. vádlottal szemben a Btk. 61.§ (1) és 62.§ (1) bekezdései szerint alkalmazott közügyektől eltiltás mellékbüntetés indokolt és arányos.

[87] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[88] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Székesfehérvári Törvényszék 2022. július 12. napján kihirdetett 17.B.37/2021/28. számú ítéletét a Be. 606.§ (1) bekezdés értelmében a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyéb tekintetben a Be. 605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta, kiegészítve a rendelkező részt a végrehajtani elrendelt szabadságvesztés büntetést kiszabó elsőfokú ítélet számával, amely a Fővárosi Törvényszék 2019. február 6. napján kelt 8.B.800/2018/63. számú határozata volt, és helyesbítette a személyi adatokat a Be. 561.§ (2) bekezdés b/ pontja alapján.

[89] A fellebbezési eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség viseléséről történt rendelkezés a Be. 574.§ (1) és (3) bekezdésén alapszik.

Győr, 2022. december 8.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Vajda Edit s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Székesfehérvári Törvényszék 2022. július 12. napján kelt 17.B.37/2021/28. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. december 8.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.

a tanács elnöke